

Lietuvių gedulu ir bolševikų gėda paženklinti mėnesiai

Regina Parnarauskienė

Birželis

Ankstyvo ryto saulės spinduliai
Pažadino artoją:

"O kelkis, kelkis, ar žinai,
Rusai į Lietuvą važiuoja!?"

Prie plento bėgo Tėvas basas,
O aš mažutė - paskui jį.
Mums kojas plovė gailios rasos,
Taip liūdna, neramu širdy.

Žlegėjo tankai ir mašinos
(Tėvas apkabino mane švelnia ranka).
Stovėjome abu nuliūde, tylūs...
Tu mano...mano Lietuva...

Mačiau kaip Tėvo ašaros nukrito
Ant saulės spindulių ankstyvo ryto.

Liepa

Lietuviai mano, mano seserys ir broliai
Iš visų pasviečių Vilnion suvežti.
Okupantai šaukia, keikiasi, grūmoja,
O vyrai nuo šeimų jau atskirti...

Išriedėjo mano lietuviai Rusijos platybėn
Gyvulinius vagonuos ar užkaltais langais.
Tūkstančiai atplėšti nuo gimtinės...
Ar jie sugriš? Ar į namus pareis?

Kada ir kur traukinys sustos?
Kur kūdikėlį ir senelį mirusius palaidot?
Nei vandens, nei valgio, tik keiksmas,
O mirusiuosius mėjo jie per langus.

Tikėkite mano lietuviai - seserys ir broliai,
Grišite ir Lietuvoje švies Laisvės saulė skaisčioji.

Rugpjūtis

Judai, Maskvos idėjų įkvėpti,
Vyksta Stalino saulės parvežti.
O Lietuva mano, jau vergė esi,
Okupanto naguos gyvenį.

Birželyje tankai į Lietuvą slinko -
Kančių ir nelaimių Tėvynei pradžia.
O liepą lietuvius jau Sibiran rinko -
Vis Kremliaus tironams aukų negana.

Judai, kas okupacijai teisę davė?
Kas išdavė mano Tėvynę?
Jūs skelbėte tautai tik melą,
Užuot nuo priešų ją būtumėt gynę.

Dėl Stalino saulės, dėl jungo Maskvos
Tėvyne neteko veik pusės tautos.

Gedulo ir vilties šventė Ukmergėje

Danutė Šilininė

Gedulo ir vilties dienos minėjimas šiomet Ukmergės centre, prie Nepriklausomybės paminklo paliko nepakartojamą išpūdį. Man regis, kad Ukmergė pradininkė tokio šios birželio 14-tos dienos pažymėjimo, kuriame dalyvavo ir svečias iš Vilniaus - Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinio okupacinio režimo nusikaltimams Lietuvoje įvertinti direktorius Rolandas Račinskas.

Šios šventės jaudinantis grožis - Dukstynos pagrindinės mokyklos istorijos mokytojos Vidos Šeštokai-

tės-Pulkauninkienės, Tolerancijos centro vadovės iniciatyva. Ji apjungė visą mokyklinį jaunimą ir ilgai ruošėsi birželio 14 d. minėjimui. Mokiniai surinko daugybę medžiagos apie šeimų likimus okupacijos metu, kompiuterizavo, lankė genocido centro muziejų, mokyklose susitikinėjo su politiniais kaliniais, per stebuklą išlikusiais gyvais partizanais.

Šventės metu koncertavo muzikos mokyklos smuikininkės, akordeonistai, kapelos, dainavo Antano Smetonos gimnazijos gimnazistės, Dukstynos mokyklos mokinių lūpomis skambėjo Justino Marcinkevičiaus poezija, o jaunimo šventė, palikusi susirinkusiems dalyviams jaudinantį išpūdį, baigėsi į dangų paleistais tikrais, gyvais baltais balandžiais, kuriuos paskolino jų augintojas Č. Virbickas. Balandžių skrydis - tai skatinimas visos Lietuvos mokykloms visuose miestuose taip iškilmingai švęsti birželio tragiškąją dieną.